

Lagtinget imidlertid i Modsætning til tidligere Forslag antaget, at der ikke tilkommer de ældre Bevillingers Indhavere nogen livsvarig Ret, og har derfor ladet dem gaa ind under samme Regel som alle de andre. Lagtingets Standpunkt vil findes i den som Bilag 1 aftrykte Betænkning, udarbejdet af Færø Amt.

Det af Lagtinget i Samlingen 1905 vedtagne Forslag, er i det væsentlige overensstemmende med nærværende Lovforslag, jfr. nedenfor. Den direkte Anledning her til var nogle dels fra forskellige færøske Afholdsorganisationer dels fra et Antal Mænd og Kvinder paa Suderø til Tinget indgivne Andragender om, at dette vilde tage Sagen op til fornyet Behandling.

Dette Forslag blev i Efteraaret 1905 indsendt til Justitsministeriet ledsaget af en Adresse fra det færøske Folk — Mænd saa vel som Kvinder, i alt 5601 Personer — til Regeringen og Rigsdagen, indeholdende Andragende om, at Forslaget maatte blive ophøjet til Lov.

Justitsministeriet fandt vel, at der var Anledning til at søge Sagen gennemført, væsentlig paa Grundlag af det saaledes foreliggende Forslag, men Ministeriet skønnede dog, at Sagen rettest burde forelægges det Lagting, der i Sommeren 1906 vilde sammentræde paa Grundlag af de i den nye Lagtingslov af 3. April f. A. indeholdte Bestemmelser, saa meget mere som Ædruelighedskommissionens Betænkning ikke forelaa. Ministeriet har herefter foranlediget, at Forslaget paany blev forelagt i Lagtinget i Fjor til Betænkning, og som Resultat heraf foreligger der et af Tinget i dets Samling i Fjor enstemmigt vedtaget Forslag, der i alt væsentligt er enslydende med det i 1905 vedtagne, dog med nogle formelle og reelle Ændringer, af hvilke sidste den vigtigste er den, at den tidligere vedtagne Begrænsning i Handel med og Udskænkning af Brændevin til kun at maatte udøves paa de 3 større Handelspladser, Thorshavn, Trangisvaag (Tveraa) og Klaksvig, er bortfalden.

Til Lovforslaget bemærkes i øvrigt, at der, efter Lagtingsudvalgets Udtalelser, særligt for Færøernes Vedkommende er Grund til gennem Ændringer i Lovgivningen at træffe kraftige Foranstaltninger til Ædruelighedens Fremme paa Øerne. De vel bekendte, saavel for den enkelte Person som for Samfundet fordærlige Virkninger af Misbrugen af berusende Drikke ere særlig farlige paa Færøerne, hvor Næringsvejenes Beskaffenhed fordrer, at Befolkningen er i Besiddelse af alle

sine legemlige og aandelige. Evner usvækkede. Det har vist sig, at der findes Misbrug Sted i et Omfang, der retfærdiggør endog kraftige Forholdsregler derimod.

Af en Opgørelse over de i en Række af de senere Aar til Færøerne indførte berusende Drikke, fremgaar det, at Forbruget i Løbet af 5 Aar indtil Udgangen af Finansaaret 1903—04 har udgjort Gennemsnit aarlig:

1. Af Brændevin	114,902	Potte
2. Af Vin	27,812	—
3. Af undergæret Øl	181,034	—

alt til en Befolkning af 15,230 Personer hvoraf 7,853 Kvinder og 7,377 af Mandkøn.

Forbruget af berusende Drikke er nu ganske vist ikke steget væsentligt i de senere Aar, hvilket sikkert skyldes dels at de Handlende i et stort Antal Byde frivillig have ophørt med Salg af Vin og bajersk Øl, dels en overordentlig ihærdig Afholdsagitation. Men man har dog ingen Sikkerhed for, at den nuværende noget anspændte Agitation vil vedblive, eller at Handelen med Vin og bajersk Øl ikke paany vil brede sig.

Det er derfor et Ønske, som gennemtrænger hele Befolkningen paa Færøerne at der ved Lov træffes kraftige Forholdsregler imod Misbrug af Spiritus, et Ønske der ofte har givet sig til Kende ved Andragender til Myndighederne, saaledes — foruden de ovenfor nævnte Henvendelse — ved et gennem Folketingsmanden foretaget Forslag til Lov om Udskænkning af Spiritus til Færøerne i indeværende Samling fremsendt Tillæg til den ommeldte Folkeadresse og som steds har været delt af Lagtinget.

Yderligere bemærkes at det i Lovforslaget indeholdte almindelige Princip, hvor efter Salg og Udskænkning af Spiritus gøres afhængig af periodisk Afstemning indenfor de enkelte Sogne, sikkert stemmer med Tankegangen hos det langt overvejende Flertal af Befolkningen paa Øerne. Et Vidnesbyrd herom er det, at Lagtinget allerede saa langt tilbage som i 1872 foreslog en lignende Fremgangsmaade anvendt overfor Handel med Brændevin, og i øvrigt er en saadan Afgørelsesmaade ikke fremkommet for den færøske Befolkning, der er vant til, at saa mange Forhold indenfor Bygden bestemmes ved Grandestævne Beslutninger.

Med Hensyn til den finansielle Virkning af Lovforslaget bemærkes, at det — foruden at Indtægten for Statskassen af dens Andel i Henhold til Lov af 22. December 1876 af de aarlige Bevillingsafgifte